

TÉGLÁSY IMRE

Vasárnap

Hangyák bada máklék,
konyhánk kövén vadásznak,
bálint fiam vitézül
vitatva védi őket:
védőszent, gyermek isten.

Járdánkon sünmalackák
szöszölnek álmos este,
s a kőmellvédő, déli kert ölében
kőmű ék a zöld izzású gyök.

De csitt, de csitt, ne szólj,
csak érezd, mint beszél,
majd mit beszél a csönd!
Nem csönd ez itt:
rigócska-szélfi csetteg
bő lombzoknyád alól,
s a szomszéd ház kutyája
mosott ruhát csahol.

Még csitt, még csitt,
ne szólj, csak nézz,
meghallod-é a fényt,
a Napnak húrjait,
és azt, hogy most a Város
- e részeg óriás -,
terülve Dunán innen,
Budánk erdős hegyén,
lábával túlra ér,
nadrágszíján is át,
a piszkos, nagy folyón,
nem fal be holnapig,
s nem rág, amíg emészt...

Csak kis mozgások, neszek délutánja.
Meggyfa szirma hull az írógépre,
omló karót karoltok, ti édes orgonák,
és torkot táttok minden tulipánok
a nárcisz közti, szőrös méhükékere
így csúfolódva rímmel, „a cicerélő pánok”.

*Kisiskolás vagy, nyelvés,
itt nyeld le nyelvedet!
Csak így tanulatsz csöndül, nembeszédül.
S ha megtanultál mindent már, megérted,
miért nem mondja katica
akkor sem, hogyha kéred:
– Ne fuss, ne száguldj, kedves,
halálod utoléred!*

Budapest, 1995. április 27.

Tattoo

Ad notam: „Szűvedben fölmetszve kophatatlanképpen”

*Nem horgony, nem galamb,
nem sárkány, nem kaland,
de láng és még harang,
(ott rángatják alatt)
és penge a torkon!*

*Nem olaj, nem kereszt,
nem tövis, nem szegek,
nem szív és nem vér,
de ver, bár nem ér
az ujjad hegyén!*

*Nem vércsepp a törön,
nem kívül a bőrön,
de tűzfolyó, mélyen,
gyökérfészek-éjben,
bár nem láthatod.*

*Hetedből hatod asszonyiságon túl
a kurtafarkú, kicsi Reményke kúrt
alája lyukat.
Hűségem ugatja
benne a Semmit?!*

*Te léprement tolvaj,
ez tinta, nem olaj,
ki nem rághatod,
már fákléyzhatod,
nem égeted föl!*

*Nem ökli ököl,
az ösztön ölen
írül írott kép:
böfiú, bölény,
hajolva te és tebenned én...*

*Tessék,
leírta,
idáig bírta
a böfiú,
a főstékl*

Budapest, 1995. június 5.

Az ige testté lőn

*- Gondoskodtam gumiról - búgtam fülébe
bódultan bújva hajzuhatagába.
Csók után kezemmel fűrtjét összefogtam,
s a befőttes gumit
(TT) száma 56-72-1, fogyasztói ára 13 forint)
a hajára húztam.
- Most gyerünk fürödni! - súgtam.
- S ha belseink után
kívül is tiszták leszünk, áldozhatunk majd
- Isten koncelebrál -
az öröklét, ágyékunk mennyei oltárán.*

Budapest, 1995. június 5.